

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1210/2022
10.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Југовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 284/21 од 08.06.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 165/22 од 20.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Југовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 284/21 од 08.06.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 165/22 од 20.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 284/21 од 08.06.2022. године, окривљена АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, па је окривљена АА осуђена на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је обавезна да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а ако новчану казну не буде платила у одређеном року суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, ако плати само део новчане казне, одређено је да ће суд остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако исплати остатак новчане казне, извршење казне ће се обуставити, док је окривљени ББ ослобођен од казне.

Истом пресудом обавезани су окривљени да плате суду трошкове кривичног поступка и то судског паушала у износу од по 5.000,00 динара, а приватни тужилац АА и ББ су упућени на парницу ради остваривања имовинско правног захтева. Поред тога, истом пресудом је одређено да свака странка сноси своје трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 165/22 од 20.09.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљене АА, њеног браниоца и жалба браниоца окривљеног ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Милош Југовић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену АА ослободити од оптужбе, а окривљеном ББ изрећи новчану казну у одређеном износу и обавезати га да приватној тужиљи накнади трошкове кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је неоснован.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише општу одредбу члана 485. ЗКП, док из образложења захтева произилази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП у вези члана 161. до 187. ЗКП, имајући у виду да бранилац окривљене истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава видео снимак, односно видео материјал приказан на главном претресу пред првостепеним судом.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да је видео материјал који је приказан пред првостепеним судом на главном претресу дана 08.06.2022. године, видео материјал са снимка камере и да исти не може бити третиран као доказ јер је прибављен супротно одредбама члана 161. до 187. ЗКП, које регулишу посебне доказне радње, а да кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ није на листи кривичних дела која су прописана одредбом члана 162. ЗКП и у односу на које се примењују посебне доказне радње.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је на главном претресу дана 08.06.2022. године, суд извршио увид у снимке сигурносних камера од 15.05.2021. године са породичног стамбеног објекта ВВ. Према томе, у конкретном случају се ради о снимцима са сигурносних камера постављених из безбедносних разлога у дворишту породичне зграде странака где су извршена кривична дела и исти могу бити коришћени као доказ у кривичном поступку.

Дакле, не ради се о видео записима који се односе на посебне доказне радње у смислу члана 161. до 187. ЗКП, који морају бити прибављени по наредби суда и за одређена кривична дела која су таксативно наведена у члану 162. ЗКП.

Следствено наведеном, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказ на којем се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, на коју бранилац окривљене неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљене истиче чињеничне наводе, између осталог извештај ПУ у Прокупљу и извештај Опште болнице у Прокупљу, те даје сопствену анализу изведених доказа и исказа сведока ГГ, сведока – полицијског службеника ДД и сведока ЂЂ, на који начин бранилац правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП. Како наведене повреде, не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни касациони суд у оцену истих није упуштао.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене АА, адвокат Милош Југовић, наводи да у радњама окривљене нису садржана обележја бића кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, на који начин указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да је неправилна одлука о трошковима кривичног поступка, указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, јер наведене повреде нису образложене.

Из изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Југовића, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић